

POSTANOWIENIE

Dnia 17 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz

w sprawie **Z. W.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 17 stycznia 2017 r.

zażaleń skazanego oraz obrońcy skazanego

na zarządzenie przewodniczącej II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 29 listopada 2016 r. odmawiające przyjęcia wniosku skazanego

o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku tego Sądu z dnia

11 października 2016 r., sygn. akt II AKa [...],

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem z dnia 29 listopada 2016 r. Przewodnicząca II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] odmówiła przyjęcia wniosku skazanego o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku tego Sądu z dnia 11 października 2016 r., sygn. akt II AKa [...], wskazując, że termin do złożenia wniosku upłynął z dniem 18 października 2016 r. Natomiast wniosek został złożony po upływie terminu, tj. dopiero w dniu 18 listopada 2016 r.

Zarządzenie to zostało zaskarżone przez Z. W. – osobiście, oraz przez jego obrońcę. W obu zażaleniach podniesiono podobne argumenty. Skazany podniósł, że „nadał” wniosek w placówce pocztowej w Ł. w dniu 17 października 2016 r., tj. w ustawowym terminie i nie wie, dlaczego na kopercie widnieje data 18 listopada 2016 r. Wobec tego wystąpił z reklamacją do Poczty Polskiej i, w jego ocenie,

należało wstrzymać się z odmową przyjęcia wniosku do chwili rozpoznania reklamacji. Z. W. wniósł o uchylenie zarządzenia i przyjęcie wniosku.

Obrońca zarzucił zaskarżonemu zarządzeniu „błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia polegający na wyrażeniu nieuprawnionego poglądu, iż z daty stempla pocztowego na kopercie zawierającej wniosek o uzasadnienie należy wnioskować, że skazany nadał go dopiero w dniu 18 listopada 2016 r., w sytuacji, gdy przedmiotowy wniosek złożył w dniu 17 października 2016 r. w **polskiej placówce pocztowej operatora publicznego**, tj. z zachowaniem terminu”. Ponadto w uzasadnieniu zażalenia obrońca podniósł zarzut pominięcia wskazania podstawy prawnej zaskarżonego zarządzenia. Obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia i przyjęcie wniosku oraz o dopuszczenie dowodu z załączonego zgłoszenia reklamacyjnego Z. W. do Poczty Polskiej „na okoliczność ustalenia daty nadania przez ww. wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zarówno osobiste zażalenie Z. W., jak i jego obrońcy są bezzasadne w stopniu oczywistym. Obaj skarżący pomijają, że w myśl art. 124 k.p.k. termin jest zachowany, jeżeli przed jego upływem pismo zostało **nadane** m. in. w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej. Wprawdzie nie ma obowiązku nadania pisma do sądu przesyłką poleconą, tzn. za potwierdzeniem nadania, jednak ciężar udowodnienia złożenia pisma w terminie spoczywa na stronie, która z faktu tego wywodzi określone skutki procesowe. Skarżący w najmniejszym stopniu nie uprawdopodobnili, że rzeczywiście przesyłka została złożona przed upływem terminu zawitego. W szczególności okoliczność ta nie może być wykazana złożeniem ww. zgłoszenia reklamacyjnego, albowiem może ono dowodzić jedynie wystąpienia z reklamacją. Oskarżony jest osobą dorosłą, zajmował stanowisko prokurenta spółki kapitałowej (s. 3 uzasadnienia wyroku SO). Nie sposób przypuszczać, by nie miał świadomości należytego dbania o własne interesy procesowe i skutków, jakie wiążą się z niedochowaniem terminu do złożenia pisma procesowego. Powinien zatem dochować minimalnej staranności w złożeniu wniosku o uzasadnienie prawomocnego wyroku, jaki zapadł wobec niego i złożyć pismo w sposób

zapewniający otrzymanie potwierdzenia złożenia (nadania). Tymczasem, stało się zapewne tak, jak skazany napisał w „zgłoszeniu reklamacyjnym” (na które powoływał się również obrońca), że wrzucił przesyłkę do skrzynki pocztowej. Taki sposób postąpienia z pismem procesowym nie spełnia wymogu „nadania” go w rozumieniu art. 124 k.p.k., który warunkuje zachowanie terminu zawitego.

Wreszcie, z treści zarządzenia jasno wynika, że podano w nim podstawę prawną rozstrzygnięcia, a zatem zarzut zażalenia obrońcy nie mógł się ostać także i w tym zakresie.

W tym stanie rzeczy, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[aw]